

การควบคุมด้วยง่วงมันเทศโดยใช้สารล่อกลืนเพศเมียร่วมกับวิธีการบริหารศัตรูพืช

ผู้วิจัย/ผู้เสนอ:

รองศาสตราจารย์ ดร.จataratn อรรถาธารสุธิห์

ตำแหน่ง:

อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

สาขาวิชา:

เทคโนโลยีการผลิตพืช

สำนักวิชา:

เทคโนโลยีการเกษตร

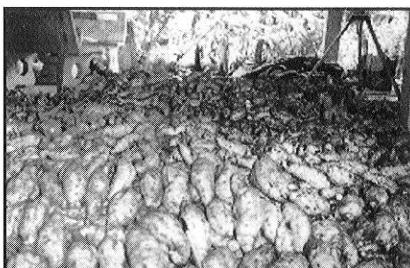
วัตถุประสงค์

การนำไปใช้ประโยชน์

: การกำจัดด้วงง่วงมันเทศ โดยใช้สารล่อกลืนเพศเมียร่วมกับวิธีการบริหารศัตรูพืช

: ลดต้นทุนการผลิตและผลิตมันเทศปลอดสารพิษ

มันเทศเป็นพืชเศรษฐกิจและเป็นพืชทดลองข้าว
หรือปลูกหลังข้าวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ฉบับที่ 7 และ 8 (สถาบันวิจัยพืชสวน, 2540) ผลผลิต
1-3 ตัน/ไร่ คิดเป็นมูลค่าเงิน 3,000-9,000 บาท จึง
มีผลตอบแทนต่อเกษตรกรค่อนข้างสูง มีคุณค่าทาง
อาหารสูงกว่าข้าวเจ้า โดยเฉพาะ Vitamin A มีสูงถึง
7,100 IU/100 กรัม (กองโภชนาการ, 2530, ทวี ยา
ทุมนานนท์, 2523) ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร
คือ การเข้าทำลายของด้วงง่วงมันเทศ (*Cylas
formicarius* L.) ในระยะลงหัว และอุนแรงในช่วง
ก่อนเก็บเกี่ยว ทำให้เนื้อหัวมันมีสีดำ หรือเขียวคล้ำ มี
กลิ่นเหม็น และมีร่อง (*Attajarusit, 2001*) เกษตรกร
ประสบปัญหาการขาดทุน และต้องเลิกปลูก ในต่าง
ประเทศมีการสกัดสารกลืนเพศเมียเพื่อใช้ล่อเพศผู้ได้
สำเร็จ (*Lo et al, 1992, Heath et al, 1986, Mani
and Nair, 1993, Pawar et al, 1993, Yasuda, 1995
และ Moriya, 1997*) จึงได้นำมาทดลองใช้ร่วมกับ
วิธีการบริหารศัตรูพืช ที่ อ.บางปะหัน จ.พระนคร-
ศรีอยุธยา และประสบความสำเร็จอย่างดีเยี่ยม (รูปที่ 1.
และ 2.)

รูปที่ 1. หัวมันเทศจากการทดลองที่ไม่ถูกด้วงง่วงทำลาย

รูปที่ 2. ความภูมิใจของเกษตรกรที่ได้ผลผลิตสูงถึง 3.3
ตัน/ไร่ โดยไม่ใช้สารเคมี แต่ใช้สารกลืนเพศเพียง
อย่างเดียวตลอดฤดูปลูก

1. การเตรียมพื้นที่ปลูก

พื้นที่ลุ่ม ให้ไข่น้ำท่วมแปลงไว้ 2 - 3 วัน แล้ว
ไข่น้ำทิ้ง ตากดินไว้ พอกหมาดจึงได้ 2 ครั้งแล้วยกร่อง
ปลูก ระยะห่างระหว่างร่อง 1 เมตร สันร่องสูง 30 -
45 ซม. หรือในบางท้องที่ไม่นิยมยกร่องก็ให้ไก่พราง
ตามปกติและพยายามขัดผักบุ้งออกจากพื้นที่ปลูกให้
มากที่สุด เพราะเป็นพืชอาศัยที่สำคัญของด้วงง่วง
มันเทศ พื้นที่ดอนให้เก็บเศษมันที่ตกค้างในแปลง
ออกให้หมดจากพื้นที่ที่เตรียมไว้ วิธีประยุคคืออาจ
รวบรวมใส่กระสอบแล้วนำไปถ่ลงน้ำ ทิ้งไว้ 1-2 วัน เพื่อ
ให้ด้วงง่วงตัวแก่และตัวอ่อนตาย

2. ยอดพันธุ์มันเทศ

ให้เลือกจากแปลงที่ไม่มีการระบาดของด้วงง่วง
มากทำพันธุ์ ซึ่งใช้สวนยอด ยาว 30 ซม. (5 - 6 ข้อ)
หากจำเป็นต้องใช้ยอดพันธุ์จากแปลงที่เคยมีการ
ระบาดของด้วงง่วงมันเทศก่อนปลูกให้จุ่มยอดมันทั้งมัด
(500 ยอด) ลงในสารเคมีคลอร์ฟีฟอส 40% อีซี อัตรา

45 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ท่วมยอด เป็นเวลา 10 นาที (ถ้าไม่ท่วมให้พลิกอีกด้านหนึ่งลง ด้านละ 10 นาที) ยกขึ้นและพักไว้ 1 คืน ก่อนปลูก

3. การปลูก

ใช้สารเคมีใบฟูราน 3% จี อัตรา 3-5 กก./ไร่ รองกันหลุมพร้อมปุ๋ยคอกที่ดีที่สุดสำหรับมันเทศ คือ มูลวัวและมูลควาย ห้ามใช้มูลไก่ ใช้จากบุกดลึก 5-10 ซม. วางเตามันเทศบนสันร่องห่างกัน 30 ซม. ใช้ดินกลับเทาแล้วโรยทับด้วยปุ๋ยเคมีเนี่ย หรือปุ๋ย 15-15-15 อัตรา หรือปุ๋ยสูตร 13-13-21 อัตรา 40-50 กก./ไร่ (นรินทร์ พูลเพม, 2533)

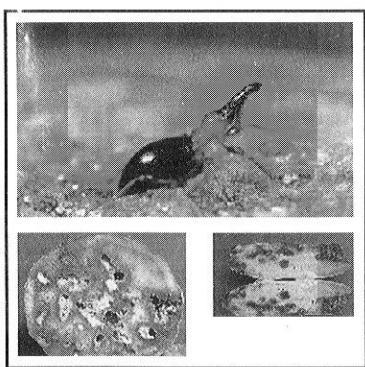
4. การดน้ำ

ในช่วงสัปดาห์แรกหลังปลูก อดน้ำให้ชั่ววันละ 2 ครั้ง (เข้า-เย็น) ต่อจากนั้นลดน้ำสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง ตามความชื้นของดินแต่ละท้องที่ หากเป็นช่วงฤดูฝนและฝนตกก็ไม่ต้องรณ้ำ หากเป็นช่วงอากาศแล้งและร้อน ควรให้น้ำไปตามร่องให้ดินชุ่มสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

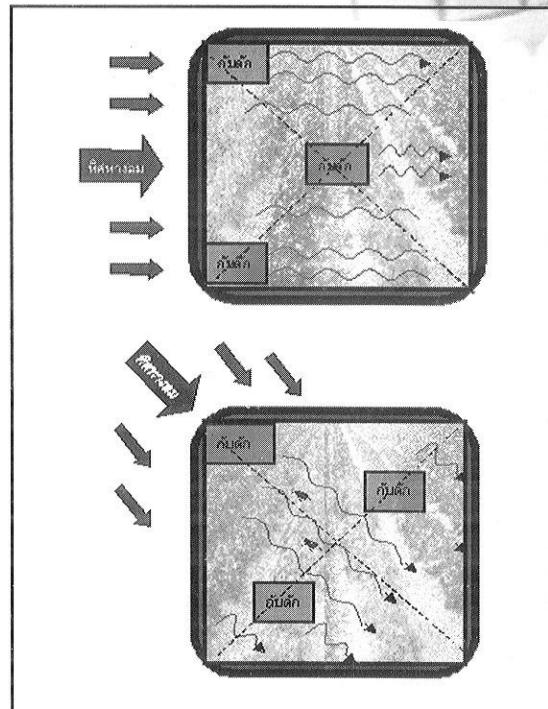
5. การใช้กับดักสารกลิ่นเพศ

ในท้องที่ มีการระบาดสูง ให้ใช้กับดักสารกลิ่นเพศ ส่วนผสมทำลายสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ติดต่อกันเป็นเวลา 1 เดือน และเริ่มปฏิบัติซ้ำเมื่อมันเทศอายุ 1 เดือน จนถึงเก็บเกี่ยว

ในพื้นที่ปลูกใหม่ เมื่อมันเทศอายุ 1 เดือน หลังปลูกให้ใช้กับดักสารกลิ่นเพศล่อจับด้วยวงวงเพศผู้มาทำลาย และให้วางกับดัก (รูปที่ 4.) สัปดาห์ละครั้ง ตลอดฤดูปลูกจนถึงวันเก็บเกี่ยว

รูปที่ 3. ด้วยวงวงมันเทศ และการทำลายของด้วยวงวงมันเทศ

รูปที่ 4. วิธีวางกับดัก

6. การกำจัดวัชพืช

เมื่อมันเทศอายุ 1 ½ เดือน ใช้แรงงานคนตัดเตามันที่บนสันร่อง แล้วใช้镰กำจัดวัชพืชและแต่งร่อง พร้อมใส่ปุ๋ย 13-13-21 อัตรา 40 - 50 กก./ไร่

7. การเก็บเกี่ยว

ตัดเตามันเทศออกจากแปลง (แหล่งปลูกใหญ่อาจใช้เครื่องตัดหญ้า) และเก็บหัวมันที่ขึ้นจากแปลงให้หมด เพราะเศษหัวมันจะเป็นแหล่งอาหารและแหล่งขยายพันธุ์ของด้วงวงวงมันเทศในฤดูปลูกต่อไป ให้เลือกเตาที่ปราศจากการทำลายไปขยายพันธุ์ เตรียมไว้สำหรับฤดูปลูกต่อไป

8. การตัดแต่งหัวมัน

ห้ามตัดแต่งชิ้นส่วนของมันเทศที่ถูกทำลายโดยผ่านทั้งลงในแปลง หากต้องตัดแต่งให้ใส่เศษมันเทศที่เสียทั้งหมดในถุง หรือเชิงรวมไว้เพื่อนำมาป่าทำลาย (วิธีที่ประยุกต์คือถ่วงน้ำ 1 วัน) เพราะในเศษมันเทศดังกล่าวจะมีไว้ ตัวอ่อน หรือตัวแก่ของด้วงวงวงมันเทศ ที่สามารถขยายพันธุ์ได้อีก

เอกสารอ้างอิง

- Attajarusit, J. 2001. **Sweet Potato Pests in Thailand and Sustainable Cultivation.** Proc. 2nd Asia-Pacific Conference on Sustainable Agriculture. Naresuan Univ., Amer. Assoc. Adv. Sci., Sci. Soc. Tech. Dev. Agency (Thailand). 18–20 Oct. 1999. Phitsanulok, Thailand. p 75–84.
- Heath, R. R., J. A. Coffelt, P. E. Sonnet, F. I. Proshold, B. Dueben, and Tumlinson, J. H. 1986. **Identification of sex pheromone produced by female sweet potato weevil, *Cylas formicarius elegantulus* (Summers).** *J. Chem. Ecol.* 12: 1489–1503.
- Lo, Chi-Chu, Ming-Der Hung and Liu, Cheng-Jiung . 1992. **Replacement of carcinogenic alkylating agent ethylene oxide in the synthesis of (Z) -3 dodecen-1-yl (E)-2-butenoate, sex pheromone of sweet-potato weevil, *Cylas formicarius* (F).** *J. Chem. Ecol.* 18: 95–103.
- Mani, N. S and M. Nair, S. 1993. **Synthesis of Z-3dodeceny-E-2'-butenoate: sex pheromone of sweet potato weevil.** *Indian Journal of Chemistry.(B)* 32: 1151–1152.
- Moriya, S. 1997. **Is it Possible to eradicate the two weevil pests of sweet potato, *Cylas formicarius* and *Euscepes postfasciatus* from Japan.** Bull. Okinawa Agric. Exp. Sta. No. 18. p. 19–27.
- Pawar, A.S, S Chattopadyay and Mamdapur, V. R. 1993. **Two approaches for the synthesis of sweet potato weevil and sugar beet moth pheromone.** *Indian Journal of Chemistry.* (B)32: 463–464.
- Yasuda, K. 1995. **Mass trapping of the sweet potato weevil, *Cylas formicarius*, with a synthetic sex pheromone.** *Applied Entomology and Zoology.* 30: 31–36.
- กองโภชนาการ. 2530 ตารางแสดงคุณค่าทางอาหารไทยในส่วนที่กินได้ 100 กรัม. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- ทวี ยาทุมนานันท์. 2523. การศึกษาพันธุ์มันเทศ. ปัญหาพิเศษปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 11 หน้า.
- สถาบันวิจัยพืชสวน. 2540. สถานการณ์มันเทศปัจจุบัน. สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 29 หน้า.
- นรินทร์ พูลเพิ่ม. 2533. การปลูกมันเทศ. สถาบันวิจัยพืชสวน ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร. กรมวิชาการเกษตร. ปีรัตน์ เอียนมีสุข และ อันมต์ วัฒนธัญกรร. 2531. แมลงศัตรุมันเทศ. ว.กีฏ.สัตว. 10(3): 231–237.